

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
158/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. szeptember 16

A C-337/19 P. sz. ügyben hozott ítélet
Bizottság kontra Belgium és Magnetrol International

Belgium által multinacionális társaságoknak rulingokon keresztül nyújtott adómentességek : a Bizottság jogosan állapította meg támogatási program fennállását

A Bíróság megsemmisíti a Törvényszék 2019. február 14-én hozott ítéletét, és visszautalja az ügyet a Törvényszék elé, hogy az határozzon az ügy más szempontjairól

2005. óta Belgium a multinacionális csoportokhoz tartozó belga vállalkozások többletnyereségére vonatkozó adómentességet alkalmaz. E társaságok feltételes adómegállapításban (*ruling*) részesülhettek a belga adóhatóságok részéről, amennyiben e vállalkozások olyan új helyzet fennállására tudtak hivatkozni, mint például az olyan átszervezés, amelynek következtében a központi vállalkozás Belgiumba kerül át, az új munkahelyek teremtése vagy a beruházások. Ennek keretében mentesítették a társasági adó alól a „többletnyereségnek” minősülő nyereségeket, amennyiben azok meghaladták azokat a nyereségeket, amelyeket az összehasonlítható önálló vállalkozások érthettek volna el hasonló körülmények között.

2016-ban a Bizottság megállapította, hogy a többletnyereségek e mentességi rendszere jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatási programnak minősül¹, és elrendelte az ily módon nyújtott támogatások 55 kedvezményezettől való visszatéríttetését, amelyek között a Magnetrol International társaság is szerepelt. Belgium és a Magnetrol International a Bizottság határozatának megsemmisítése iránti keresetet nyújtottak be a Törvényszékhez.

2019. február 14-én a Törvényszék megsemmisítette a Bizottság határozatát. A Törvényszék többek között megállapította, hogy a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a többletnyereség adómentességét célzó programhoz nincs szükség további végrehajtási intézkedésekre, és hogy – következésképpen – e rendszer a 2015/1589 rendelet² értelmében vett „támogatási programot” valósít meg. A Törvényszék elutasította a Bizottság azon érveit is, amelyek a belga adóhatóságok állítólagos „szisztematikus megközelítésének” fennállásán alapultak.

2019. április 24-én a Bizottság fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz. A Bizottság szerint a Törvényszék hibákat követett el a „támogatási program” fogalmának értelmezése során.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság emlékeztet arra, hogy valamely állami intézkedés támogatási programnak való minősítéséhez három együttes feltétel teljesülése szükséges. Először is, valamely jogi aktus alapján egyedi támogatásokat lehet nyújtani a vállalkozásoknak. Másodszor, e támogatások nyújtásához semmilyen további végrehajtási intézkedésre nincs szükség. Harmadszor azon vállalkozásokat, amelyek részére egyedi támogatásokat lehet nyújtani, „általános és elvont módon” kell meghatározni.

Az **első** feltételt illetően a Bíróság a „jogi aktus” fogalmát tisztázza. Megállapítja, hogy e kifejezés a tagállami hatóságok állandó közigazgatási gyakorlatára is utalhat, amennyiben e gyakorlat „szisztematikus megközelítést” takar.

¹ A többletnyereség adómentességét célzó SA.37667 (2015/C) (korábbi 2015/NN) számú állami támogatási programról szóló, 2016. január 11 i (EU) 2016/1699 bizottsági határozatot (HL 2016. L 260., 61. o.)

² Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13 i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) 1. cikkének d) pontja

Jóllehet a Törvényszék kimondta, hogy a szóban forgó programnak nem kizárólag a Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92; a jövedelemadóról szóló törvénykönyv) egy rendelkezése³ képezi a jogi alapját, hanem e rendelkezésnek a belga adóhatóságok általi alkalmazása is, mindazonáltal nem vont le minden következtetést e megállapításból. Különösen azt a tényt nem vette figyelembe, hogy a Bizottság ezt az alkalmazást nem csak bizonyos aktusokra⁴, hanem e hatóságok szisztematikus megközelítésére is visszavezette.

A Törvényszék ezzel szemben abból a téves előfeltevésből indult ki, hogy az a körülmény, hogy a szóban forgó program egyes lényeges elemei nem ezekből a jogi aktusokból, hanem magukból a *rulingokból* következnek, azt vonja maga után, hogy e jogi aktusoknak szükségképpen további végrehajtási intézkedések tárgyát kell képezniük.

Következésképpen a Törvényszék azzal, hogy elemzését kizárólag a fent említett normatív aktusokra korlátozta, tévesen alkalmazta a „jogi aktus” kifejezést.

A „támogatási program” meghatározását lehetővé tevő, vagyis „további végrehajtási intézkedések” hiányára vonatkozó második **feltételt** illetően a bíróság arra emlékeztet, hogy e kérdés szervesen kapcsolódik az azon „jogi aktus” meghatározásának kérdéséhez, amelyen e program alapul.

E vizsgálat keretében a Törvényszék elmulasztotta figyelembe venni azt a tényt, hogy a szóban forgó programnak a Bizottság által a vitatott határozatban azonosított egyik lényegi jellemzője abban rejlik, hogy a belga adóhatóságok rendszeresen biztosították a többletnyereség adómentességét, amikor ennek feltételei teljesültek.

Márpedig a Törvényszék által megállapítottakkal ellentétben az ilyen szisztematikus gyakorlat azonosítása releváns tényezőnek minősülhet, amely adott esetben lehetővé teszi annak megállapítását, hogy az adóhatóságok valójában semmilyen mérlegelési jogkörrel nem rendelkeztek.

A „támogatási programot” meghatározó **harmadik** feltételt, vagyis a többletnyereség adómentessége kedvezményezettjeinek „általános és elvont módon” történő meghatározását illetően a bíróság megállapítja, hogy e kérdés is szorosan kapcsolódik a valamely „jogi aktus” fennállására és a „további végrehajtási intézkedések” hiányára vonatkozó első két feltételhez. Következésképpen a Törvényszék általi azon téves jogalkalmazás, amely ugyanezen feltételek közül az első kettőt érintette, a többletnyereség adómentessége kedvezményezettjei meghatározásával kapcsolatos értékelésére is hatással volt.

A Bíróság tehát arra a következtetésre jut, hogy a Törvényszék többször is tévesen alkalmazta a jogot. Egyébiránt, a „szisztematikus megközelítés” fennállásának bizonyítását illetően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a feltételes adómegállapítások Bizottság által vizsgált mintája (az összesen 66-ból súlyozottan kiválasztott 22 *ruling*) jellegénél fogva reprezentatív lehet a belga adóhatóságok „szisztematikus megközelítését” illetően.

A Bíróság tehát hatályon kívül helyezi a Törvényszék ítéletét. Ezzel szemben megállapítja, hogy a per állása nem engedi meg a határozathozatalt azon jogalapok tekintetében, amelyek lényegében a többletnyereség adómentessége állami támogatásnak való téves minősítésén alapulnak, többek között az előny vagy a szelektivitás hiányára figyelemmel, valamint azon jogalapok tekintetében, amelyek – többek között – a jogszerűség és a bizalomvédelem elvén alapulnak annak vonatkozásában, hogy az állítólagos támogatások visszatéríttetését tévesen rendelték el, azon csoportok esetében is, amelyekhez e támogatások kedvezményezettjei tartoznak. A bíróság tehát visszautalja az ügyet a Törvényszék elé, hogy az az ügy e szempontjairól határozzon.

³ A CIR 92 185. cikke (2) bekezdésének b) pontja.

⁴ Vagyis a CIR 92 185. cikke (2) bekezdésének b) pontja, a 2004. június 21-i törvény indokolása, a 2006. július 4-i körlevél és a pénzügyminiszter által a CIR 92 185. cikke (2) bekezdése b) pontjának alkalmazására vonatkozóan feltett parlamenti kérdésekre adott válasz.

Emlékeztető: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.